

De éérste en de láátste Adam (Het proces van de wedergeboorte)

Lezen: Col.1: 15-19; 2: 9,10)

In de inleiding (les 1) heb ik in het laatst het begrip '*wedergeboorte*' genoemd. Dit is het sleutelwoord voor deze les.

De *éérste Adam* (mens) werd een '*levende ziel*' door de inblazing van de levensadem in zijn neus, staat er in Gen.2: 7. Hij wordt in het geslachtsregister van Luk.3: 38 als '*zóón van God*' aangemerkt omdat hij niet geboren, maar *geschápen* is. Hij geldt als *hoofd* van de *natuurlijke* mensheid, welke uit hem ontstaan is.

Onze Heer Jezus echter wordt door de apostel Paulus als '*láátste Adam*' (Méns!) aangeduid. Hij werd een '*levendmakende geest*', zegt Paulus in 1Cor.15: 45, en als zodanig de *Eéersteling* van de oorspronkelijk door de Schepper bedoelde mensheid.

Los van het debacle van de zo genoemde '*zondeval*' moest ook daarvóór de natuurlijke mens als '*levende ziel*' nog omgevormd worden tot een '*levendmakende geest*' om het beeld van '*zoon van God*' te kunnen dragen. Dit is namelijk het beeld dat de Schepper met betrekking tot de mens vanaf de eeuwigheid voor ogen heeft, maar wat pas duidelijk werd in onze Heer Jezus in de zo genoemde '*volheid van de tijd*' (= de tijd tussen het begin van de schepping en het begin van de herschepping van alle dingen).

De Heer Jezus was het '*vlees geworden Lam Gods*', dat God zelf in de genoemde '*volheid van de tijd*' zou offeren om verzoening te doen over de zonde van de hele wereld. Dit '*Lam Gods*' had in het '*eeuwig voornemen*' van onze God al de heerlijkheid van de van oorsprong bedoelde Mens, toen de zichtbare wereld er nog niet was (lees Joh.17: 5,24). In het schaduwbeeld mocht aan het offerlam geen enkel gebrek zijn.

Om dit '*Lam Gods*' voort te brengen en als zoenoffer te doen sterven, werd de '*eerste (natuurlijke) mensheid*' voortgebracht als nageslacht van de éérste Adam. Deze mensheid is net als Adam '*uit de aarde, stoffelijk*', dus uit dezelfde basiselementen, waaruit de zichtbare dingen zijn samengesteld en waaraan de Schepper 'levensadem' geeft.

De *'tweede of laatste mens'* (de Heer Jezus en Zijn *'nageslacht'*) is *'uit de hemel, geestelijk*, door de doop in en vervulling met de Geest van de hemelse Vader.

In uiterlijke zin dragen alle mensen *'het beeld van de stoffelijke'*, maar pas na daadwerkelijke bekering, gevolgd door innerlijke wedergeboorte en vervulling met de heilige Geest vertoont de mens geleidelijk steeds meer *'het beeld van de hemelse'*, door zowel innerlijke als uiterlijke vernieuwing in denken, spreken en handelen. Wedergeboorte is niet een éénmalig gebeuren, maar een vernieuwingsproces op basis van persoonlijk geloof in het Woord van God.

Sinds de genoemde 'zondeval' liggen alle mensen onder de claim van de Dood(smacht). Door een persoonlijke opstanding vanuit deze claim als gevolg van een bewuste bekering van dode werken op basis van het offer van God zelf, waarvoor Jezus zich beschikbaar heeft gesteld, kunnen wij op een juiste wijze dienstbaar zijn voor onze God (Hebr.9: 14).

(Lees aandachtig Gen. 1: 26,27 en daarna 1Cor.15: 45-49).

Zo ontstaat de nieuwe (maar dus oorspronkelijk bedoelde) mensheid, die door het *proces van wedergeboorte* uit de eerste mens ontstaat (1Cor.15: 20,23; 2Thess.2: 13,14; Jak.1: 18; Op.14: 4b).

Als gevolg van de zondeval van de eerste mens werd dit wedergeboorte-proces al in een vroeg stadium geblokkeerd vanwege de verleiding door de 'slang' (= duivel) en de daarop volgende heerschappij van de Dood(smacht). Toch bleef er in de mens na de zondeval een *levenskiem* bestaan, waaraan de Schepper de mogelijkheid verbond om uit de claim van de Dood vrij te komen.

Op dit *geheim van God* (*) is namelijk het verlossingsplan voor de mens gebaseerd, waardoor deze toch tot het beoogde doel van God kan komen. De apostel Petrus spreekt in zijn 1^e brief over het *'einddoel van het geloof'*, namelijk de *'zaligheid van de ziel'*. We lezen 1Petr.1: 8-12.

Dit geheim van God werd aanvankelijk verborgen in de uiterlijke eredienst in het kader van de wetten en ceremoniën voor het volk Israël.

- Naar de uitwerking van dit geheim hebben de profeten gevorst en gezocht, toen ze naspeurden naar wat de Geest van God in hen bedoelde;
- Dit geheim behelsde de komst van een door God te openbaren Messias (Christus), welke in de profetie een *'Man van smarten'* werd genoemd, die veel zou moeten lijden;
- Dit geheim bleef verborgen voor goede en dus ook boze engelen (vgl 1Petr.1: 12);
- Pas het evangelie van Jezus Christus legt het geheim van God open.

God zelf baande dwars door de heerschappij van Dood en duivel heen voor de mens een weg tot behoud voor degenen die geloven. Deze is nog steeds voor de (godsdiensstige) massamens, engelen en boze geesten, een verborgenheid. Dit is de weg van '*persoonlijke bekering*' tot vergeving van zonden op basis van het werk van Jezus de Christus, gevolgd door *innerlijke wedergeboorte* en *vernieuwing door de gave van de heilige Geest*.

(*) Zie de brochure 'Het geheim van God'.

De Eerstgeborene der schepping

De openbaring van de '*laatste Adam*' vanaf de verwekking van Jezus bij Maria is de uniek door God gekozen weg tot behoud van de voor het doel van God verloren ('eerste') mens(heid). Maria geldt hierbij als de vertegenwoordigster van de hele natuurlijke, in de ware God gelovende mensheid van de oude bedeling.

Jezus is de (*éérstgebóren*) *Zóón* van God. Dat houdt in dat er naar de wil van God meer zonen Gods zouden/zullen ontstaan en tot dezelfde heerlijkheid zouden komen als de Eersteling (Hebr.2: 10).

Toen Jezus tot man was geworden, werd Hij vervuld met de Geest van God en direct daarna als '*Zoon van God*' uitgezonden in de 'woestijn', het dorre doodsklimaat van het rijk van de Dood(smacht), waar Hij gedurende 40 dagen werd verzocht door de duivel, welke '*werkt met het geweld van de Dood*' in de wereld der mensen (Gal. 4: 4; Hebr.2: 14 SV).

Hoewel Jezus dus pas ca 4000 jaren na de éérste mens werd geboren, wordt toch Híj als *Eerstgeborene van de ganse schepping* aangeduid. Zo ook als *Eerstgeborene uit de doden* ofwel vanuit het genoemde klimaat van de Dood(smacht), in welke 'woestenijs' nog vele mensen leven en dus nog innerlijk dood zijn voor God (Rom.8: 29; Col.1: 15-18).

Naar menselijke maatstaf zou Adam als eerstgeborene van de schepping gelden, maar de '*gedachten en wegen van God liggen hoger dan die van de mensen*' (Jes.55: 8,9) en heeft onze Heer Jezus deze aanduiding.

Dat in Hem (met betrekking tot Hem) alle dingen geschapen zijn, zoals Col.1:16 vermeldt, betekent dus niet, dat Hij er lichamenlijk eerder was dan de éérste Adam, zoals de zo genoemde '*pre-existentieleer*' stelt. Hier is namelijk geen sprake van menselijk beredeneerde *volgorde*, maar van Goddelijk geplande *rangorde*.

Het noodzakelijk proces van innerlijke wedergeboorte geldt voor ieder mens persoonlijk om het koninkrijk van God te zien en binnen te gaan, zoals onze Heer Jezus dit al zei tegen de '*professor in de Theologie*' Nicodemus (Joh.3: 3-5).

Een belangrijk principe in het plan van God met de mens is wat ik wel noem: ' *De openbaring aan Rebekka*' (Gen.25). Toen Rebekka zwanger was, merkte ze dat er twee kinderen in haar schoot waren en dat ze a.h.w. met elkaar vochten om de *éérste* rang. Ze bad daarvoor om duidelijkheid en de HERE gaf haar die: *'Twee volken zijn in uw schoot en twee natiën zullen zich scheiden uit uw lichaam. De éne natie zal sterker zijn dan de andere en de oudste zal de jongste dienstbaar wezen'.*

Dit principe geldt in feite het hele plan van God m.b.t. de mens. Niet de *natuurlijke éérstgeborene* geldt als de erfgenaam van de belofte, maar de door God(s Woord) verwekte *'geestelijke mens uit de hemel'*. Als schaduw hiervan zijn te noemen diverse in de bijbel genoemde voorbeelden :

Niet Ezau, maar Jakob; Niet Ruben, maar Juda; Niet Saul, maar David, niet *de eerste Adam*, maar *de laatste Adam*.

In het leven van ieder innerlijk wederom geboren en in de Geest gedoopte mens (de mens-in-Christus) geldt het genoemde 'Rebekkaprincipe':

De natuurlijke mens ('*oudste*' en '*levende ziel*') moet dienstbaar zijn aan de geestelijke mens ('*jongste*', *wederom geboren, nieuwe mens in Christus als 'levendmakende geest'*) (lees 1Cor.15: 45-49).

Conclusie

De *éérste*, natuurlijk georiënteerde mens komt alleen via het proces van *wedergeboorte en vervulling met de heilige Geest* tot het van oorsprong door de Schepper bedoelde niveau van *laátste, geestelijk georiënteerde mens*. Het proces van wedergeboorte houdt in:

- persoonlijk gehoor geven aan het Woord van God (Rom.10: 17), gevolgd door
- persóónlijke bekering, belijdenis van zonden
- bewust afleggen van de zo genoemde '*oude mens*' in Adam en het even bewust aandoen van de zo genoemde '*nieuwe mens in Christus*', waarvan de doop in water het uiterlijk teken is,
- doop en vervulling met de heilige Geest van God (Hand.2: 38).

Door de profeet/priester/koning David werd de profetie uitgesproken als zijnde van de komende Messias: '*Gij hebt mij een lichaam bereid*' (Ps 40: 7 Septuagint). Dit wordt in de Hebreeënbrief van het NT geciteerd (Hebr.10: 5).

Het **Woord** van de grote Schepper, dat '*in den beginne*' was (Joh.1: 1), werd als een '*levenskiem*' in de mens verborgen tot de door God geplande '*volheid van de tijd*', toen het '*vlees en bloed*' werd in onze Heer Jezus.

Al die eeuwen door 'waakte God over Zijn Woord om het op Zijn tijd en wijze te volbrengen en daar is Hij nog mee bezig.

Het Woord van God daalde als '**zaad**' in de schoot van de gelovige Maria neer en bracht de levenskiem in haar tot ontwikkeling, zodat via haar de Zoon van God als mens tussen de mensen tevoorschijn kwam.

Zijn door God bepaalde bestemming was de realisatie daarvan:

- als het '**zoenoffer**', wat onze God zelf zou brengen, d.w.z. '**overgeven in handen van de Dood(smacht)**' (Rom.8: 32), ofwel
- als '**zondebok**', weggezonden in de '**woestijn**' (= dodenrijk), beladen met de '**zonde van de gehele wereld**' (lees het schaduwbeeld daarvan in Lev.16: 20-34 en de werkelijkheid in 1Joh.2: 2).

Alleen door de '**weg van God**' zelf vanaf '**den beginne**' kan de mens gered worden uit de klauwen van de **zondemacht** (satan) en de **doodsmacht** (Dood).

Het **Wóórd** was van eeuwigheid af in de gedachten van de '**Vader der eeuwigheid**' en één geheel met God. Pas in de '**volheid van de tijd**' werd dit Woord '**vlees en bloed**' in Jezus onze Heer. Geen pre-existentie dus als zou Jézus er fysiek al eerder geweest zijn dan de '**eerste Adam**'. Als '**laatste Adam**' was Hij er fysiek niet eerder dan de '**eerste Adam**'.

Maar Jezus was wel de **éérste Mens**, zoals de Schepper die van eeuwigheid af in gedachten had en waarin het '**Woord van God**' vlees en bloed werd. Dit Wóórd was God zelf en de basis en het voortbestaan van al het geschapene (Joh.1:1-5).

De eerste Adam werd geformeerd uit '**stof der aarde**', dat zijn de (scheikundige) elementen, waaruit al het zichtbare en tastbare is samengesteld, zoals in de Inleiding reeds vermeld. Adam werd door de '**adem van God**' een '**levende ziel**' en wij allemaal zijn uiterlijk van hetzelfde '**vlees en bloed**' en dus ook tot een '**levende ziel**' geworden.

Ook Jezus was als nakomeling van Adam uiterlijk '**vlees en bloed**' als '**levende ziel**'. Maar Hij werd op 30-jarige leeftijd, toen de heilige Geest zich met Zijn eigen geest verbond, de '**láátste Adam**', maar tevens de '**Eersteling**' van de vele zonen Gods, welke tot dezelfde heerlijkheid van gebracht worden (Hebr.2: 10).

In onze Heer Jezus werd bewezen, dat het geestelijke niet zonder eerst het natuurlijke ontstaat. Hij kwam in het natuurlijke uit het geslacht van David, maar door de '**Geest der heiligheid**' bewees Hij door Zijn zelfstandige opstanding uit de doden (van tussen de doden uit!) op krachtige wijze een '**levendmakende Geest**' te zijn. Daarmee verkreeg Hij van de Vader zowel autoriteit *in de hemelen* (onzienlijke wereld) als *op de aarde* (de zichtbare wereld).

Hij is in de door Schepper bepaalde rangorde vóór alles en alle dingen bestaan ter wille van Hem (Col.1: 17). Als Eersteling van de nieuwe mens(heid) heeft God in onze Heer Jezus een begin gemaakt om '**alle dingen nieuw te maken**'.

In Hem nam de eeuwige Schepper volgens Zijn *'gemaakt bestek'* (Ps 89: 1 berijmd) een aanvang om alles te maken naar het oorspronkelijk model, zoals dat in de hemelen was vastgelegd.

In feite nam God zelf *'vlees en bloed'* aan in Jezus (de) Christus, welke zich daarvoor beschikbaar stelde (*'Hier ben ik om Uw wil te doen'; Gij hebt mij een lichaam bereid'* (Ps 40: 1; Hebr.10: 5-7).

Onze Heer Jezus werd door Zijn daadstelling de *Hogepriester van het Nieuwe Verbond*, die **met zijn eigen bloed** het hemelse heiligdom (de ware tabernakel) binnen ging om de zonde van de wereld te verzoenen (Hebr.9: 11,12).

Hij gaf namens de Vader Zijn leven om de *éérste* mens vrij te kopen vanonder de macht van de Dood en wij mogen door geloof ons laten invoegen als 'levende stenen voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen tot het brengen van geestelijke offers, die God welgevallig zijn door Jezus Christus' (1Petr.2: 5 e.v.

(Hessel Hoefnagel)

* *